

rate, som forfalder i Oktober d. A. Indkomst- og Formueskatten for Skatteaaret 1927—28 kan jo efter de Oplysninger og Beregninger, der er fremskaffet i Finansministeriet, neppe anslaaes højere end til ca. 94 Mill. Kr., og 10 pCt. af dette Beløb bliver altsaa 9,4 Mill. Kr., saaledes at der bliver en Overskudsmargen paa Driftsbudgettet af ca. 8½ Mill. Kr., efter at de 9,1 Mill. Kr. fra Valutaskatten er overført.

De Skatte-, Takst- og Afgiftslettelser, hvormed der i indeværende Finansaar under Forudsætning af de forskellige Nedskeringsforslags Vedtagelse i den Skikkelse, hvori de var forelagt, eller i den Skikkelse, hvori de er vedtaget her i Folketinget, kan regnes, vil udgøre følgende Beløb — jeg anser det for rigtigt at nævne i Sammenhæng, hvad der dette Aar kan ydes af Lettelser paa den Maade, jeg her har antydnet. Takstnedsættelserne vil udgøre et Beløb paa 21 Mill. Kr., den ekstraordinære Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten vil udgøre 9,4 Mill. Kr. Der er endvidere det Beløb, der vil blive til Raadighed til Dækning af Kommunernes Vejudgifter som Følge af Automobilsliddet udover det af den tidligere Lovgivning følgende. Den tidligere Automobilafgiftslov regnes for Finansaaret 1926—27, skønt det endnu ikke er fuldstændig opgjort, at ville indbringe ca. 17 Mill. Kr., og det Automobilafgiftslovsforslag, som nu er ført over til Landstinget, regnes at ville indbringe ca. 22 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at der fremkommer en Merydelse paa 5 Mill. Kr. til Kommunerne til Dækning af deres Vejudgifter. Og endvidere vil det Lovforslag om Omsætningsafgift af Automobile, som jeg for et Øjeblik siden har fremsat, give et Beløb paa 6½ Mill. Kr. til Fordeling efter lignende Regler som Automobilafgifterne til Kommunernes Vejudgifter. Jeg skal tilføje, at for at skaffe fuld Dækning — jeg tror for øvrigt, jeg nævnte det før, men jeg skal gentage det — for at skaffe fuld Dækning for det af Automobilene foraarsagede Slid paa de kommunale Veje vilde der kræves udover de 5 Mill. Kr. endnu 7½ Mill. Kr. Her ydes altsaa kun 6½ Mill. Kr.; men det vil dog ses, at Automobilvejsliddet paa det allernærmeste erstattes. Hertil kommer saa den Andel, som falder paa Finansaaret 1927—28, af de 8,8 Mill. Kr., hvortil Udgiftslettelserne for Kommunerne efter de Ændringer, Folketinget har foretaget i Nedskeringslovsforslagene, og stadig idet der ikke regnes med Invaliderlovsforslaget, kan anslaaes for et Normalaar. Det er jo ikke saa lidt mindre end det, der efter Regeringens oprindelige Lovforslag var

anslaaet, idet herefter Kommunernes Lettelser som Følge af disse Love var anslaaet til ca. 11½ Mill. Kr. i et Normalaar. Hvor meget af denne anslaaede Lettelse for Normalaaret der kan falde paa Finansaaret 1927—28, er det umuligt med Sikkerhed at beregne, men største Delen deraf falder jo nok paa dette Finansaar. Endvidere er der ogsaa indtraadt en væsentlig ringere Lettelse for forretningsdrivende med Hensyn til de Kontingenter, der svarer efter de sociale Love, ved de Ændringer, der er vedtaget her i Folketinget, og ved at Invaliderentelovforslaget foreløbig er sat ud af Spillet. Disse Lettelser kan nu nemlig ikke anslaaes til mere end 4,3 Mill. Kr., medens det tidligere var ikke mindre end 7½ Mill. Kr. Det er særlig Invaliderentelovens 3 Mill. Kr., som her tæller.

De Beløb, jeg her har nævnt for Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, Takstnedsættelserne, Aflastningen af de kommunale Byrder og Nedsættelse af de erhvervsdrivendes Ydelser i Henhold til den sociale Lovgivning, udgør tilsammen for et Normalaar ca. 55 Mill. Kr., og de vil alle blive fortløbende med Undtagelse af den ekstraordinære Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten paa 9,4 Mill. Kr., der kun gælder for 1927—28. Men selvfølgelig bør vi ogsaa for de kommende Aar tilstræbe en Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, og en Nedsættelse, der ikke har den summariske Karakter, som den faar ved Benyttelsen af § 53 i Formue- og Indkomstskatteloven, men som i nogen Grad omformer de Regler, hvorefter Skatten paalignes.

Indkomst- og Formueskatten er nemlig ved Siden af de kommunale Ejendoms-skatter den mest trykkende Skattebyrde her i Landet. Efter at paa Finanstoldens Omraade saa godt som alt, hvad der kan regnes for Livsforbrødenheder, er blevet fritaget for Skat, og kun ganske enkelte store almindelige Konsumartikler bærer en moderat Skat, medens i øvrigt den indirekte Beskatning er lagt i stigende Grad paa Luksusvarer, kan man ikke sige, at de indirekte Skatter, set i Forhold til Krisesituationen, spiller en særlig uheldig Rolle. Derimod er de kommunale Ejendomsskatter og ligeledes Statsformueskatten blevet en overordentlig trykkende Byrde paa hele den besiddende Del af Befolkningen og Erhvervslivet i dets Helhed. Den nugældende Statsformueskats Regler for Progressionen i Skatten virker langt skarper end Progressionen for Indkomstskattens Vedkommende, og idet Formueskattens Satser intet som helst Hensyn tager til